

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 115 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 85 af 30. April 1909 om Tillæg til Strandingsloven af 10. April 1895.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5065).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 117 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 257 af 6. Maj 1921 om Udenrigstjenesten, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 152 af 30. Juni 1927.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5065).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Holstein: Inden der gaas til Afstemning om denne Sag, tror jeg, der er Grund til at resumere Præmisserne og drage Konklusionen af Gaarsdagens Forhandlinger.

Det burde efter de klare og utvetydige Udtalelser, som tre Partiernes Ordførere har fremsat ved Folketingets anden Behandling af dette Lovforslag, være udelukket, at Folketingets Finansudvalg kan give sit Samtykke til Opretholdelsen af netop de udenrigsministerielle Bierherv, der har givet Anledning til den foreslaaede nye Paragraf angaaende disse Forhold. Naar

det i Paragraffen bestemmes, at saavel Folketingets Finansudvalg som Landstingets Finansudvalg skal give sit Samtykke til Opretholdelsen af saadanne Bierherv eller Opnaaelse af saadanne Bierherv, maa Meningens formentlig være den, at saadanne Bierherv er den sjældne Undtagelse, og at den Omstændighed, at begge Tings Finansudvalg skal give deres Samtykke, er Garantien for, at saadanne Tiladelser ikke gives uden tungt vejende exceptionelle Grunde. Det maa formentlig være Mening, hvis det overhovedet er Mening, at der skal være Mening i denne Lovbestemmelse.

Et meget stort Flertal af dette Ting har nu tydeligt tilkendegivet som sin Opfattelse, at Administrationen i 1927 har gjort sig skyldig i en flagrant Tilsidesættelse af den lovgivende Myndigheds Villie paa dette Omraade. Et meget stort Flertal i Tinget er endvidere enigt om, at dette Overgreb, dette Brud paa Lovgivningsmagtens oprindelige Bestemmelser, efter sin Beskaffenhed og under Hensyn til samtlige foreliggende Kendsgerninger ikke kan betragtes som hændeligt eller som foretaget bona fide. Det er jo nemlig ikke alene udført af Embedsmænd med klare juridiske Hoveder, som ved, hvad de gør, men af Embedsmænd, som i hvert Fald, naar det gælder deres egne embedsmæssige Stillinger og Beføjelser, følger Rigsdagens Forhandlinger med minutios Opmærksomhed.

Det er saare beklageligt, at en saadan administrativ mala fide Tilsidesættelse af Lovgivningsmagtens Villie hverken desavoueres eller beklages, men tværtimod af parlamentariske Ministre forsvares, men det er jo ikke første Gang, vi ser højtærede Ministre emsig ile frem og tilbage mellem de to egentlige statslige Magtfaktorer i dette Land, Embedsmandsvælden paa den ene Side og Finansudvalget som national Vel-færdskomité paa den anden Side. Denne ministerielle Budtjeneste er en baade parlamentarisk nedslaaende og personlig beskæmmende Foreteelse; men den Omstændighed, at Befolkningen maa savne den parlamentariske Ministervælde, som saa haardt tiltrængtes, og som burde være et folkeligt Selvstyres naturlige og eneste fuldgyldige Udtryk, bør ikke medføre, at ogsaa Befolkningens Rigsdagsrepræsentanter godkender Administrationens Sabotering af Lovgivningsmagtens Hensigter og Ønsker, tilmed naar det er givet, hvad det utvivlsomt er i dette Tilfælde, at dette Ønske dækker et søgte og lødigt Folkeønske om Sikkerhed for Properhed og Uangribelighed i Varetagelsen